

Kedves Péter Bácsi!

Éz egyen családunk végte-
len jól esett levele.

Ekkor a néhány sorral is
esztük, hogy Péter Bácsi
jól látta és is merőbe be-
elpazarolt életét. Embre-
"ni nemmel és szeretettel ne-
vint valóban az is való-
sít elte. Vigyván sokkal
többre, nagyobbra hívatott,
mint amit elte.

Amak azonban Iten-
nel olyan ajándékai, amit
külsőleg nem mérhetők,
de amik rajta keresztül
sokakhoz eljutnak.

Egyik fiatal barátja,
egy idő nekünk mórta-
ban: „Ki tudja hány esze-
vel együtt én is Töle ta-
miltam keresztgyűlések és
éltelmes, tisztességes ma-
gyar cimbernek lenni.”...
Vagy egy másik: „Dezsa
bátyám az én fiatal éle-
tem magyarai közt tar-
totat.”...

Dezsa is mindig há-
lával és sokat gondolt
Péter Bácsira, bűnt az
újra, meg újra felde-
vedés barátai kapcsa-
latának. Irásai közt ta-
láltam azt a lapot, amin
a Rissa c. adományáról

int Péter és a csi nagymen-
kritikát. Utolsó együttes-
ükkel [Chah Ristánel],
mint nagymen' melleami
találkozásra emlékeztet,
ahol ketten szinte egymás
szájából vették a munda-
mizálást.

As elamult me'hany orten
dóben nictis és nyugtáget
is. Dua'ma'im kívül mo-
dorn melleami bibliai tá-
mulmámgai vannak, de
egy-kező kivételével ezek
sem láthatók mapvita'get.

Dua'maival most egy barát-
ja kíséreltezik a Radio-
nál: Ha többen, többfelől
por'váltókat ma'nt - a meg-
változott köntmégnek kö-

zót - talán munkánk
eredményeivel fájna.

Az elmúlt napján
engem is kórházba szállí-
tottak. Megkaptam a fer-
észtes meggyalladást, ami
nálam már sokkal eny-
hebb lefolyást vált. Látá-
sra még a sok vér- és sark-
baktérium gondok, bajok, ren-
geteg elmaradt munka aka-
dályozott a lábammalamban.

Időközben sokat gon-
doltam Péter Bácsira s most
jól értem ereket leírni.

Beretével közműtár ar-
cán nagy család nemben.
Fényadóné.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Moson, 1965. jún. 27.